

суб'єкта – це мікрокількість пахучих речовин; запахоносії, що визначають індивідуальні та групові особливості людини, межі якого позначені концентрацією речовин, достатньою для сприйняття запаху біодетектором.

Сліди-запахи (нефіксовані сліди запаху) є газоподібною сумішшю повітря з молекулами пахучої речовини. У цьому випадку безпосереднє джерело запаху відсутнє, а його запах залишився. До таких слідів відносять відокремлені й такі, що перебувають у газоподібному стані, матеріальні частки (молекули) предметів, речовин, різних виділень людини.

Наявність молекул речовини в певному місці утворює слід запаху, який «тягнеться» за об'єктом-носієм як шлейф (наприклад, органічний розчинник, який застосовують під час незаконного виготовлення наркотичного засобу). Такі сліди містять якісну інформацію про джерело і подібні до слідів-речовини, відрізняючись від них тим, що в місці виявлення слідів запаху відсутнє його джерело.

Криміналістичне використання запахових слідів, сконцентрованих у повітрі, є вкрай обмеженим. Вони існують зовсім нетривалий час (кілька хвилин), а потім розсіюються в просторі й практично зникають, тому їх може бути використано лише в процесі роботи «за гарячими слідами». Пролонгації можливості отримання необхідної доказової інформації з таких слідів на місці їх виявлення може сприяти їх швидке вилучення та консервування.

Сліди-джерела запаху можна поділити на дві підгрупи: сліди-джерела запаху людини і сліди-джерела власного запаху. У слідчій та оперативній практиці найбільшого поширення набули сліди-джерела запаху людини.

Визначимо напрями використання слідів запаху під час протидії незаконному обігу наркотичних засобів. Найчастіше йдеться про встановлення осіб:

які здійснювали так звану «закладку» наркотиків під час їх безконтактного збуту;

причетних до вміщення наркотиків у поштові відправлення;

які залучають інших до перевезення наркотиків, серед іншого через державний кордон;